

λόγχασι πάντα καὶ ὁ σ μ ὦ ν Δημόκριτος A 135 (DK II 123,6) τὸ λεπτὸν ἀπορρέον ἀπὸ τῶν βαρέων ποιεῖ τὴν ὁ δ μ ἡ ν 2. Ὁσφρηση, sense of smelling, Δημόκριτος 11.3 γνώμης δὲ δύο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ μὲν γνησίη, ἡ δὲ σκοτίη· καὶ σκοτίης μὲν τάδε σύμπαντα, ὄψις, ἀκοή, ὁ δ μ ἡ, γεῦσις, ψαῦσις. Πρβλ. δαιδαλέοδος.

ὀστοῦν. Ὁστοῦν/κόκκαλο, bone, Ἐμπεδοκλῆς 96.3 τὰ δ' ὁ σ τ έ α λευκὰ γέγοντο Ἀρμονίης κόλλησιν ἀρηρότα θεσπεσίηθεν.

οὐ. Ὁχι/μή, no/not, Ἡράκλειτος 10 συνάψεις ὅλα καὶ οὐ χ ὅλα. || **οὐκ ἔόν.** Τὸ μὴ ὄν, not-being, Παρμενίδης 8.46 οὔτε γὰρ οὐ κ ἔ ὄ ν Μέλισσος 7(2)-(5) εἰ γὰρ ἑτεροιοῦται, ἀνάγκη τὸ ἔόν μὴ ὁμοῖον εἶναι, ἀλλὰ ἀπόλλυσθαι τὸ πρόσθεν ἔόν, τὸ δὲ οὐ κ ἔ ὄ ν γίνεσθαι ... οὐδ' ἂν τὸ ὑγιὲς ἀλγῆσαι δύναίτο· ἀπὸ γὰρ ἂν ὅλοιτο τὸ ὑγιὲς καὶ τὸ ἔόν, τὸ δὲ οὐ κ ἔ ὄ ν γένοιτο 8(6) ἦν δὲ μεταπέση, τὸ μὲν ἔόν ἀπώλετο, τὸ δὲ οὐ κ ἔ ὄ ν γέγονεν. Πρβλ. μή.

οὐδαμὰ 1. Μὲ κανένα τρόπο, in no way, Μέλισσος 1 εἰ τοίνυν μηδὲν ἦν, οὐ δ α μ ἂ ἂν γένοιτο οὐδὲν ἐκ μηδενὸς 2. Οὐδόλως, not at all, Ἐμπεδοκλῆς 12.1 ἔκ τε γὰρ οὐ δ ἂ μ' ἔόντος ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι 3. Οὐδέποτε, never, Ἐμπεδοκλῆς 17.6-12 καὶ ταῦτ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐ δ α μ ἂ λήγει ... ἦ δὲ διαλλάσσοντα διαμπερὲς οὐ δ α μ ἂ λήγει 26.11 ἦ δὲ τάδ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐ δ α μ ἂ λήγει.

οὐδαμῇ 1. Πουθενά, nowhere, Μέλισσος 7(7) ὑποχωρῆσαι γὰρ οὐκ ἔχει οὐ δ α μ ῇ 2. Μὲ κανένα τρόπο, in no way, Διογένης 2.7 καὶ μὴ τὸ αὐτὸ ἔόν μετέπιπτε πολλαχῶς καὶ ἑτεροιοῦτο, οὐ δ α μ ῇ οὔτε μίσγεσθαι ἀλλήλοις ἠδύνατο.

οὐδαμῶς. Οὐδαμῶς, by no means, Φιλόλαος 11.24 ψεῦδος δὲ οὐ δ α μ ῶ ς ἐς ἀριθμὸν ἐπιπνεῖ.

οὐδας. Ἐδαφος/κατώφλι, ground/floor, Ἐμπεδοκλῆς 52 πολ-
λὰ δ' ἔνερθ(ε) οὐ δ ε ο ς πυρὰ καίεται 115.10 πόντος δ' ἐς χθονὸς οὐ δ α ς ἀπέπτυνσε 128.7 ξανθῶν τε σπονδὰς μελίτων ῥίπτοντες ἐς οὐ δ α ς.

οὐδεῖς - οὐδέν (τύπ. οὐθέν) 1. Κανένας/τίποτε, no one/noth-

ing, 'Ηράκλειτος 108 ὁκόσων λόγους ἤκουσα, οὐδ' εἰς ἀφικνεῖται ἐς τοῦτο, ὥστε γινώσκειν ὅτι σοφόν ἐστὶ πάντων κεχωρισμένον Παρμενίδης 6.4 πρώτης γὰρ σ' ἀφ' ὁδοῦ ταύτης διζήσιος (εἰργω), αὐτὰρ ἔπειτ' ἀπὸ τῆς, ἣν δὴ βροτοὶ εἰδότες οὐδ' ἐν πλάττονται 8.36 οὐδ' ἐν γὰρ (ἦ) ἔστιν ἢ ἔσται ἄλλο πάρεξ τοῦ ἐόντος Μέλισσος 1.3 εἰ τοίνυν μηδέν ἦν, οὐδαμὰ ἂν γένοιτο οὐδ' ἐν ἐκ μηδενός 4 ἀρχὴν τε καὶ τέλος ἔχον οὐδ' ἐν οὔτε αἰδίων οὔτε ἄπειρόν ἐστιν 7(7) οὐδὲ κενεόν ἐστὶν οὐδ' ἐν 8(5) τοῦ γὰρ ἐόντος ἀληθινοῦ κρεῖσσον οὐδ' ἐν 'Εμπεδοκλῆς 8.1 φύσις οὐδ' ἐν ὅς ἐστιν ἀπάντων θνητῶν, οὐδέ τις οὐλομένου θανάτοιο τελευτή, ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις τε μιγέντων ἐστὶ 100.12 οὐδ' εἰς ἄγγοσδ' ὄμβρος ἐσέρχεται Φιλόλαος 6.4 οὐχ οἶόν τ' ἦν οὐθ' ἐν τῶν ἐόντων καὶ γινωσκομένων ὑφ' ἀμῶν γὰ γενέσθαι μὴ ὑπαρχούσας τὰς ἐστοῦς τῶν πραγμάτων 'Αναξαγόρας 4.19 οὐδὲ γὰρ τῶν ἄλλων οὐδ' ἐν ἔοικε τὸ ἕτερον τῷ ἐτέρῳ 9.4 ἢ δὲ ταχυτῆς αὐτῶν οὐδ' ἐν ἔοικε χρήματι τὴν ταχυτῆτα τῶν νῦν ἐόντων χρημάτων 12.2 νοῦς δὲ ἐστὶν ἄπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ μέμεικται οὐδ' ἐν ἰ χρήματι, ἀλλὰ μόνος αὐτὸς ἐπ' ἐωυτοῦ ἐστὶν 17.2 οὐδ' ἐν γὰρ χρῆμα γίνεται οὐδὲ ἀπόλλυται, ἀλλ' ἀπὸ ἐόντων χρημάτων συμμίσγεται τε καὶ διακρίνεται Λεύκιππος 2 οὐδ' ἐν χρῆμα μάτην γίνεται, ἀλλὰ πάντα ἐκ λόγου τε καὶ ὑπ' ἀνάγκης Δημόκριτος 7 ἐτεῇ οὐδ' ἐν ἴσμεν περὶ οὐδ' ἐν ὅς, ἀλλ' ἐπιρυσμὶν ἐκάστοισιν ἢ δόξις 9 ἡμεῖς δὲ τῷ μὲν ἐόντι οὐδ' ἐν ἀτρεκὲς συνίεμεν 117 ἐτεῇ δὲ οὐδ' ἐν ἴδμεν· ἐν βυθῷ γὰρ ἢ ἀλήθεια 152 διόβλητον μὲν οὐδ' ἐν ... (οἶον μὴ τὸ) παρ' αἰθρίας στέγειν (εὐαγὲς) σέλας 266.3 οὐδ' ἐν ἰ γὰρ ἄλλω ἔοικεν ἢ ἐωυτῷ 2. Τίποτε/τὸ μηδέν, nothing/nothingness, Ζήνων 2.4-7 καὶ οὕτως ἂν ἦδη τὸ προσγινόμενον οὐδ' ἐν εἶη ... δῆλον ὅτι τὸ προσγενόμενον οὐδ' ἐν ἦν οὐδὲ τὸ ἀπογενόμενον Μέλισσος 7(7) τὸ γὰρ κενεόν οὐδ' ἐν ἐστὶν 'Εμπεδοκλῆς 15.4 πρὶν δὲ πάγεν τε βροτοὶ καὶ (ἐπεὶ) λύθεν, οὐδ' ἐν ἄρ' εἰσιν Δημόκριτος A 37 (DK II 93,24) προσαγορεύει δὲ (sc. Δημόκριτος) τὸν μὲν τόπον τοῖσδε τοῖς ὀνόμασι τῷ τε κενῷ καὶ τῷ οὐδ' ἐν ἰ καὶ τῷ ἀπείρῳ, τῶν δὲ οὐσιῶν ἐκάστην τῷ τε δένι καὶ τῷ ναστῷ καὶ τῷ ὄντι. Πρβλ. μηδέν, κενόν, δέν, ναστόν, ἄτομον 3. Οὐδόλως/καθόλου, not at all, Ξενοφάνης 26.1 αἰεὶ δ' ἐν ταῦτῳ μέμνει (sc. ὁ θεός) κινούμενος οὐδ' ἐν Ζήνων 2.1-3 εἰ γὰρ

ἄλλω ὄντι ... προσγένοιτο, οὐδ' ἐν ἄν μεῖζον ποιήσκειν· μεγέθους γὰρ μηδενὸς ὄντος, προσγενομένου δέ, οὐδ' ἐν οἷόν τε εἰς μέγεθος ἐπιδοῦναι Φιλόλαος 6.11 τὰ μὲν ὦν ὁμοῖα καὶ ὁμόφυλα ἁρμονίας οὐδ' ἐν ἐπεδέοντο Ἀναξαγόρας 4.18 σπερμάτων ἀπείρων πλῆθος οὐδ' ἐν εἰκότων ἀλλήλοις 5 πάντα οὐδ' ἐν ἐλάσσω ἐστὶν οὐδὲ πλείω Δημόκριτος 187.4 ψυχῆς μὲν γὰρ τελεότης σκῆνεος μοχθηρίην ὀρθοῖ, σκῆνεος δὲ ἰσχὺς ἄνευ λογισμοῦ ψυχὴν οὐδ' ἐν τι ἀμείνω τίθησιν Ἀρχύτας 1.2 οὐθ' ἐν ἄτοπον ὀρθῶς αὐτούς, οἷά ἐντι, περὶ ἐκάστων φρονέειν. Πρβλ. εἰς, μηδεῖς.

οὐδός. Κατώφλι, threshold, Παρμενίδης 1.12 ἔνθα πύλαι Νυκτός τε καὶ Ἡματός εἰσι κελεύθων, καὶ σφας ὑπέρθυρον ἀμφὶς ἔχει καὶ λάϊνος οὐδ' ὅς.

οὐλομελής. Μονομελής/μονοκόματος, whole-membered/integral, Παρμενίδης 8.4 ἔστι γὰρ οὐλομελής τε καὶ ἀτρεμές ἡδ' ἀτέλεστον Ἐμπεδοκλῆς 8.2 οὐλομενὸν θανάτοιο τελευτῇ 17.19 Νεῖκός τ' οὐλομενὸν δίχα τῶν, ἀτάλαντον ἀπάντη.

οὐλοφυής. Ὀλόπλαστος/ἀδιαφοροποίητος, wholly-natured/undifferentiated, Ἐμπεδοκλῆς 62.4 οὐλοφυεῖς μὲν πρῶτα τύποι χθονὸς ἐξανέτελλον.

οὐράνιος. Οὐράνιος/τοῦ οὐρανοῦ, heavenly/of heaven, Παρμενίδης 11.2 αἰθήρ τε ξυνὸς γάλα τ' οὐράνιον Φιλόλαος 11.3 παντοεργὸς καὶ θεῖω καὶ οὐρανίῳ βίω καὶ ἀνθρωπίνῳ Δημόκριτος 11b (τίτλ.) Αἰτίαι οὐράνιαι.

Οὐρανογραφία. Οὐρανογραφία/πραγματεία περὶ Οὐρανοῦ, treatise on the heavens, Δημόκριτος 14b (τίτλ.) Οὐρανογραφία. Πρβλ. Πολογραφία.

οὐρανός 1. Οὐρανός, heaven, Παρμενίδης 10.5 εἰδήσεις δὲ καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχοντα Ἐμπεδοκλῆς 41 ἀλλ' ὁ μὲν (sc. ἥλιος) ἀλισθεῖς μέγαν οὐρανὸν ἀμφιπολεύει Ἀρχύτας A 24 (DK I 430,42) ἐν τῷ ἐσχάτῳ οἷον τῷ ἀπλανεῖ οὐρανῷ γενόμενος πότερον ἐκτείναιμι ἂν τὴν χειρὰ ἢ τὴν ῥάβδον εἰς τὸ ἔξω ἢ οὐ;